

คำวินิจฉัยของ นายอุรัส หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๔๓

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓

เรื่อง ศาลจังหวัดส่งคลาส่งคำตัดสินของจำเลย (นายอนันต์ จันทร์ตัน กับพวก) เพื่อขอให้ศาลมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง นายอนันต์ จันทร์ตัน ที่ ๑ นางล้ำใจ จันทร์ตัน ที่ ๒ จำเลย เอก สมนิตย์ จันทร์ตัน ที่ ๓ เป็นจำเลย ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๙๘๘/๒๕๔๒ ข้อหา พิดสัญญา บัญชีเดินสะพัด ภัยเบิกเงินเกินบัญชี บังคับจำนำองค์ประกัน โดยให้จำเลยหักสามร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์เป็นเงิน จำนวน ๔,๖๖๕,๐๑๐.๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗๙ ต่อปี ของต้นเงิน ๓,๓๓๘,๐๓๓.๓๖ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๖๕๗ บาท นับจากวันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้นแก่โจทก์ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้องยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ และโต้แย้งว่าผู้ร้องเป็นผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่จะไม่ต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดให้แก่โจทก์ การที่โจทก์คิดอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดต่อผู้ร้องในฐานะผู้บริโภคจะกระทำไม่ได้ ดอกเบี้ยที่จะเรียกเกินตามฟ้องโจทก์เป็นโมฆะ ศาลจะบังคับให้จำเลยชำระแก่โจทก์มิได้ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลจังหวัดส่งคลารอการพิจารณาพิพากษากดไว้ชี้คราวและส่งคำตัดสินของผู้ร้องมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ปัญหาดังวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องเป็นผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ บัญญัติว่า “สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งดังบัญญัติให้มีองค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตราชฎหมาย กฎหมาย กฎ และข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค”

พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ได้วางหลักทั่วไปในเรื่องการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในฐานะเป็นผู้บริโภคไว้ บุคคลใดจะมีฐานะเป็นผู้บริโภคและได้รับความคุ้มครองสิทธิดังกล่าว หรือไม่ อย่างไรย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ที่ผู้ร้องขอให้พิจารณา

วินิจฉัยว่า ผู้ร้องเป็นผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ หรือไม่ นั้น ไม่ใช่การโต้แย้งว่าทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แต่เป็นการขอให้เปลี่ยนหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ซึ่งผู้ร้องไม่อยู่ในฐานะที่จะขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณา

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ